

Sygn. akt I Cupr. 1212/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Myśliwiec

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Stanisława Synowiec

po rozpoznaniu 9 stycznia 2018 r. w J.

przy udziale

sprawy z powództwa (...) (...)w W.

przeciwko H. Z.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

Uzasadnienie wyroku z dnia 9 stycznia 2018 r.

W pozwie wniesionym w dniu 8 września 2017 r. powód (...) (...) w W. domagał się od pozwanej H. Z., zapłaty kwoty 1417,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Uzasadniając żądanie powód podał, iż dochodzona kwota stanowi wierzytelność, wynikającą z umowy kredytowej, zawartej przez pozwaną z (...)Bankiem S.A. w dniu 31.07.2007 r. Strona pozwana nie wywiązała się z ciążących na niej z mocy w.w. umowy obowiązków, wobec czego umowa została wypowiedziana. Na dochodzoną kwotę składa się zaległa część kapitału – 686,98 zł i odsetki – 730,19 zł obliczone od daty wymagalności do daty poprzedzającej wniesienie pozwu.

W dniu 29.10.2012 r. powód nabył powyższą wierzytelność w drodze umowy przelewu, zawartej z pierwotnym wierzycielem. W efekcie w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu z dnia 31.08.2017 r. ujęta jest wierzytelność wobec pozwanej na łączną kwotę 1417,17 zł, z czego 686,98 zł stanowi należność główną, a 730,19 zł - odsetki.

W odpowiedzi na pozew, pozwana H. Z. oświadczyła, że nie łączy jej z powodem żadna umowa, a nadto podniosła zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 31.08.2007 r. pozwana H. Z. zawarła z (...) Bankiem S.A. Oddział w J. umowę kredytu gotówkowego o nr (...) (dowód: kserokopia umowy wraz z harmonogramem spłat – k.7-11). Umowa przewidywała spłatę kredytu w 24 miesięcznych ratach, z których ostatnia przypadała na dzień 15.09.2009 r.

W księgach rachunkowych powoda (...) (...)z siedzibą w W. w wyciągu z dnia 31.08.2017 r. ujęta jest wierzytelność wobec H. Z. na kwotę1417,17. W dokumencie wskazano, iż, należność wynika z nawiązania przez dłużnika stosunku cywilnoprawnego z wierzycielem pierwotnym oraz że została ona nabyta przez powoda w drodze umowy przelewu wierzytelności z dnia 29.10.2012 r. (dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda nr (...) - k.12).

Żadne dodatkowe okoliczności, powoływane przez powoda w pozwie, ponad stan faktyczny wyżej ustalony, wbrew obowiązkiwi ciężacemu na powodzie z mocy art. 6 k.c. i 232 k.p.c. nie zostały wykazane. Przedłożony w sprawie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, w myśl art. 194 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych, Sąd ocenił jako dowód prywatny (art. 245 k.p.c.) potwierdzający jedynie, że osoba uprawniona do jego wystawienia złożyła ujęte w nim oświadczenie. Wobec nieprzedłożenia innych dokumentów, samo oświadczenie prywatne powodowego funduszu Sąd uznał za niedostateczne dla stwierdzenia istnienia wierzytelności o treści opisywanej w pozwie. Zauważyć należy, iż w wyciągu (k.12) nie wskazano osoby wierzyciela pierwotnego, ani też nie sprecyzowano stosunku zobowiązaniowego, z którego wynikać miałyby ujęte w nim wierzytelności. Powód, jako strona na której ciążył obowiązek dowodowy w tym zakresie, nie przedłożył dokumentów na okoliczność nabycia wierzytelności dochodzonej w pozwie, w szczególności nie przedłożył umowy przelewu wierzytelności, na jaką powołuje się. Brak dokumentu źródłowego, jakim w tym wypadku jest umowa cesji, niweczy legitymację procesową powoda, albowiem samo odwołanie się do faktu zawarcia umowy przelewu w treści, czy to wezwania do zapłaty, czy wyciągu z ksiąg rachunkowych, jest niewystarczające. Są to pisma pochodzące od samego zainteresowanego, na podstawie których nie sposób ustalić, czy doszło do zawarcia umowy cesji i co stanowiło jej przedmiot. Zgodnie natomiast z regułą wyrażoną w art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Żaden przepis zaś nie nakłada na sąd w postępowaniu cywilnym obowiązku dążenia do ustalenia prawdy obiektywnej.

Niezależnie od powyższego, Sąd Rejonowy zważył, iż nawet w przypadku uznania istnienia przedmiotowego zobowiązania, roszczenie także podlegałoby oddaleniu z uwagi na upływ terminu przedawnienia. Zarzut ten został podniesiony przez pozwaną na rozprawie w dniu 9 stycznia 2018 r. Treść art. 509 k.c. wskazuje, że powód - jako nabywca - nabywa wierzytelność o takiej treści, jaka przysługiwała zbywcy, a z wierzytelnością po przelewie pozostają związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (art. 513 k.c.). Do takich zarzutów należy również zarzut przedawnienia roszczenia. Skoro powód wywodzi swoje roszczenie z umowy o kredyt, to przyjmując należy, że dla tego typu roszczenia termin przedawnienia wynosi 3 lata. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata (art. 118 k.c.). Zważając, że cedent, jako bank, zawodowo tj. profesjonalnie w sposób zorganizowany zajmuje się zawieraniem umów kredytowych, to tym samym roszczenia z takiego tytułu mają niewątpliwy związek z prowadzoną działalnością w rozumieniu art. 118 k.c. Kwalifikacja roszczenia decydująca o terminie przedawnienia nie ulega zmianie w przypadku zmiany podmiotowej po stronie wierzyciela. Takie stanowisko zostało wyrażone w orzecznictwie Sądu Najwyższego – m.in. uchwała z dnia 17 lipca 2003 r., III CZP 43/03, OSNC 2004, nr 10, poz. 151. Z treści pozwu wynika tymczasem, że zawarta przez pozwaną umowa kredytowa została zakończona przed rzekomym przelewem wierzytelności, tj. przed 29.10.2012 r. Mając to na uwadze, należy stwierdzić, że na dzień wniesienia pozwu roszczenia z niej wynikające uległy przedawnieniu.

W tym stanie rzeczy, wobec niewykazania legitymacji procesowej czynnej, jak też wobec przedawnienia roszczenia, zgłoszone powództwo podlegało oddaleniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje uzasadnienie w treści art. 98 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda – r.pr. E. Z.;
2. K.. 2 tygodnie.

J., dn. 24.01.2018 r.